

**Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17)**

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Мадвализода Комёр Мадвалӣ дар мавзуи «Исботкунӣ дар муурофияи судии ҷиноятӣ: масъалаҳои назариявӣ, танзими ҳуқуқӣ ва мушкилоти амалӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муурофияи ҷиноятӣ.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Мадвализода Комёр Мадвалӣ дар мавзуи «Исботкунӣ дар муурофияи судии ҷиноятӣ: масъалаҳои назариявӣ, танзими ҳуқуқӣ ва мушкилоти амалӣ», ки ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муурофияи ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, ки ба шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7-январии соли 2022, таҳти №15/шд, ҳуқуқи қабули диссертатсияро барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Диссертатсияи номзодии Мадвализода Комёр Мадвалӣ дар мавзуи «Исботкунӣ дар муурофияи судии ҷиноятӣ: масъалаҳои назариявӣ, танзими ҳуқуқӣ ва мушкилоти амалӣ» ба яке аз масъалаҳои мубрами муурофияи ҷиноятӣ бахшида шудааст. Таҳқиқоти мазкур дар партави рушди босуръати соҳаҳои гуногуни ҷомеа, аз ҷумлаи соҳаи муурофияи ҷиноятӣ, ҷаҳонишавӣ ва инчунин тағйирёбии низоми ҳуқуқии кишвар омода шудааст. Бо назардошти қабул гардидани як зумра қонунҳо, кодексҳо, барномаҳои сатҳҳои гуногун дар ҳудуди Ҷумҳурии

Тоҷикистон интихоби мавзуи интихобгардида аз ҷониби диссертант аҳаммияти назариявӣ ва амалиявиро соҳиб аст.

Қабул гардидани Кодекси муурофиявии ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 3 декабри соли 2009 аз рӯйдодҳои таърихӣ халқи тоҷик ба ҳисоб меравад. Мусаллам аст, ки Кодекси муурофиявии ҷиноятии амалкунанда муқарраротҳои ба давраи муосир ҷавобгӯро рӯи қор оварда, падидаҳои нисбатан навро ба танзим даровардааст, ба мисоли преюдитсия (моддаи 89 КМҶ ҚТ). Дар баробари ин, падидаҳои дигари муурофияи ҷиноятӣ, ба монанди истифода гардидани натиҷаҳои фаъолияти оперативӣ-ҷустуҷӯӣ дар раванди исбот, ворид гардидани иштирокчиҳои нави муурофия дар симои айбдоркунандаи хусусӣ, васею доманадор гардидани мавзуи исбот ва ғ. тағйир ёфтанд.

Бояд қайд кард, мубрамии таҳқиқи мавзуи интихобгардида дар асоси омили дигар низ асоснок карда мешавад. Амалияи тафтишӣ ва судӣ аз ин гуна тағйиротҳои ба вуқӯъ пайваста дар қанор буда наметавонанд, зеро то ҳади имкон бояд қонунгузорию муурофиявии ҷиноятӣ бо амалияи ҳуқуқтатбиқнамоӣ мутобиқ карда шаванд. Муаллиф дар таҳқиқоти диссертатсионӣ аз таҷрибаи мақомоти тафтишӣ ва судӣ оморҳоеро пешниҳод кардааст, ки мавҷуд будани камбудихоро дар самти мазкур тасдиқ менамоянд. Рисоланавис масъалаҳои аҳаммиятноки марбут ба падидаи исботкуниро дар амалияи мавриди таҳлил қарор дода, ҷиҳати ҳаллу фасли мушкилотҳои ошкоршуда, тавсияҳои судманд манзур кардааст.

Ҳамин тариқ, таҳқиқоти диссертатсионии Мадвализода Комёр Мадвалӣ аз лиҳози илмӣ-назариявӣ ва амалӣ мубрам ба шумор меравад.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Диссертатсияи Мадвализода Комёр Мадвалӣ қори мустақили илмӣ-таҳассусӣ маҳсуб гардида, натиҷааш баҳри қонунгузорию муурофиявии ҷиноятии кишвар заминаи боғтимод мегузорад. Лозим ба таъкид аст, ки қори мазкур аз аввалин таҳқиқоти илмӣ ба забони тоҷикӣ таҳияшудае мебошад, ки анқариб

тамоми унсурҳои исботро (чамъ овардан, тафтиш ва баҳодиҳии далелҳо) фаро гирифтааст. Бо вучуди бениҳоят васеъ будани мавзуи интиҳобгардида муаллиф тавонистааст, ки проблемаҳои ба падидаи исбот хосро мавриди омӯзиш қарор диҳад ва нисбати онҳо баҳои ҳуқуқии муносиб гузорад. Аз таҳқиқоти анҷомёфта пай бурдан мумкин аст, ки дар ҳақиқат рисолаи диссертатсионӣ пур аз навгониҳои илмӣ аст.

Муаллиф бамаврид қайд менамояд, ки дар амалияи ҳуқуқатбиқнамоӣ ҷинойтҳое ба қайд гирифта мешаванд, ки ҷиҳати сари вақт ва пурра ошкор намудани онҳо рӯйкардҳои мухталифи исботкуниро мавриди истифода намудан зарур аст. Бахусус, ҷинойтҳо ба муқобили амнияти иттилоотӣ (м.м.298, 299, 300, 301, 302, 303, 304 КҶ ҚТ). Ин қабил ҷинойтҳо бо дарназардошти такмил ёфтани технологияи инноватсионӣ, тараққиҳои бесобиқаи илму техника ва ғайри мақсаднок донишандӯзии ҷинойткорон дар соҳаи амнияти иттилоотӣ ба вуқӯъ мепайвандад.

Ақидаи равшан, саҳеҳ ва ҳадафраси муаллиф дар робита ба сари вақт ва пурра ошкоршавии ҷинойтҳо шоистаи таҳсин аст. Унвонҷӯ зикр менамояд, ки падидаи исботкунӣ дар баробари содиршавии ҷинойтҳои характери «муосирдошта» бояд дар ҳоли рушд қарор дошта бошад, зеро маҳз рӯйкардҳои муосири илмӣ, мантиқӣ, техникӣ, иттилоотӣ василаи асосии исбот намудани ҳолатҳои барои парванда аҳаммиятдошта маҳсуб меёбад (саҳ. 19 диссертатсия).

Ҳамзамон, муаллиф якчанд нуқтаҳоеро қайд мекунад, ҷиҳати қонунгузории муурофиявии ҷинойтӣ аҳаммиятнок ба шумор мераванд. Масалан, рисола навис пешниҳод менамояд, ки мафҳуми исботкунӣ ва субъектони исботкунӣ дар доираи як модда дар таҳрири зерин ифода карда шаванд: «Исботкунӣ тарзу тартиби бо қонун муқарраршудаи фаъолияти таҳқиқбаранда, муфаттиш, прокурор, суд ва судья мебошад, ки ҷиҳати чамъ овардан, тафтиш ва баҳодиҳии далелҳо бо мақсади муқаррар намудани ҳолатҳои барои парванда аҳаммиятдошта, ба амал бароварда мешавад».

Ҳамчунин, зарур мешуморад, ки қисми 2-и моддаи 85 КМҚ ҚТ ба таври зайл инъикос карда шавад: «Уҳдадори иҷботкунӣ ба зиммаи таҳқиқбаранда, муфаттиш, прокурор ва суд вогузор карда мешавад. Дар раванди иҷботкунӣ гумонбаршуда, айбдоршаванда, судшаванда, ҷимоятгар, ҷабрдида, даъвогари граждани, ҷавобгари граждани ва намояндагони онҳо метавонанд иштирок намоянд» (саҳ. 34 диссертатсия).

Таҳқиқоти анҷомёфта ба муаллиф имкон фароҳам овардааст, ки хулосаи шоиста вобаста ба муқаррар кардани ҳақиқат дар доираи парвандаи ҷиноятӣ манзур намояд. Дар рисола қайд карда мешавад, ки дар амалияи ҳуқуқатбиқнамоӣ муқаррар намудани ҳақиқат хоҳ мутлақ бошад хоҳ нисбӣ аз ҷинояти содиргардида, амалҳои бамаврид ва пайдарҳамии низомноки субъектони иҷботкунӣ вобастагӣ дорад. Яъне, дар бархе аз ҷиноятҳои содиргардида ҳақиқат метавонад, мутлақ ё нисбӣ муқаррар карда шавад.

Илова бар ин, муаллиф муқаррар кардани ҳақиқатро вобаста ба парвандаи ҷиноятӣ ба ду марҳила ҷудо намудааст: 1) марҳилаи тафтишоти пешакӣ, ки чун қоида, аз ҷониби таҳқиқбаранда, муфаттиш ва прокурор ба амал бароварда мешавад; 2) марҳилаи судӣ ҳангоми ҳаллу фасл гаштани масъалаҳое, ки дар м.335 КМҚ ҚТ (масъалаҳое, ки суд ҳангоми баровардани ҳукм ҳал мекунад) пешбинӣ шудаанд, қисмати дуоми муқаррар кардани ҳақиқатро ташкил медиҳад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Натиҷаҳои илмии дар доираи таҳқиқоти диссертатсионӣ пешниҳодгардида, асоснок ва аз лиҳози мантикӣ пайдарҳам рӯйи қор омадааст. Унвоҷӯ назарияҳо ва рӯйқардарҳои мавҷударо дар бобати падидаи иҷбот ҳамаҷониба таҳлил намуда, таҳқиқоти худро ҳамчун василаи ҳалли мушкилот дар ин самт муаррифӣ менамояд. Фарзияҳо ва мақсадҳои пешниҳодшудаи таҳқиқот аз вазифаҳои муҳими илмӣ бармеоянд, ки ба маълумоти мавҷудаи назариявӣ ва эмпирикӣ асос ёфтаанд.

Илова бар ин, муаллифи таҳқиқот ба доираи васеи сарчашмаҳои гуногуни илмӣ, аз ҷумла қорҳои илмии классикӣ ва ҳам муосир дар ин соҳа

така намудааст. Дар ин замина, чунин изҳор намудан мумкин аст, ки муаллиф мавзуи мазкурро ҳамаҷониба бо назардошти давраҳои гуногун мақсаднок рӯйи қалам овардааст.

Ҳамчунин, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот тавассути Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси муурофиявии ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Консепсияи сиёсати ҳукукии Ҷумҳурии Тоҷикистон (2018-2028), Барномаҳои ислоҳоти судӣ-ҳукукии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2007-2021 ва Қарорҳои Пленуми Суди олии Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ карда мешаванд.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Хулосаҳои назариявие, ки дар доираи таҳқиқоти мазкур манзур шудаанд, дар пешрафти илми ҳукуки муурофияи ҷиноятӣ, хусусан падидаи исботкунӣ бешубҳа мусоидат менамоянд. Муаллиф ҷанбаҳои асосии исботро аз қабилӣ ҷамъ овардан, тафтиш ва баҳодиҳии далелҳо мавриди омӯзиш қарор дода, натиҷаҳои бадастомада барои таҳқиқоти минбаъдаи илмӣ-назариявӣ аҳаммияти созгор доранд. Кори мазкур ҷиҳати ба низом даровардани консепсияҳои гуногуни назариявии исботкунӣ, ки дар ҳукуки миллий ва байналмилалӣ пешниҳод шудаанд, мусоидат менамоянд. Зиёда аз ин, маводҳои рисолаи диссертатсионӣ метавонанд дар ҷараёни таълим ҳангоми омӯзиши як қатор фанҳо, аз зумраи «Мақомоти ҳифзи ҳуқук», «Ҳукуки муурофияи ҷиноятӣ» ва курси махсуси «Иштироки прокурор дар суд» мавриди истифода қарор гиранд.

Аҳаммияти амалии диссертатсия дар он зоҳир меёбад, ки натиҷаҳои таҳқиқотро мақомоти ҳифзи ҳуқук, аз ҷумла мақомоти тафтишотӣ, судӣ барои беҳтар намудани амалияи ҷамъ овардани далелҳо, санҷидани далелҳо ва баҳодиҳии далелҳо ва инчунин барои қабул намудани қарорҳои муурофиявии дахлдор метавонанд васеъ истифода намоянд. Ҳамчунин, истифодаи руйкардҳо ва пешниҳодҳои судманди унвочӯ метавонанд ба сифати санадҳои судӣ таъсири мусбат расонанд.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Вобаста ба мавзӯи диссертатсия ва муҳтавои асосии он аз ҷониби муаллиф 11 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 5 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшаванда ва тавсиянамудаи Комиссияи олии атестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 6 мақола дар нашрияҳои дигари илмӣ ба таъби расидааст. Нуқтаҳои асосии таҳқиқот дар конференсияҳои илмии Донишгоҳӣ ва ҷумҳуриявӣ байналмилалӣ инъикоси худро пайдо намудаанд.

Эродҳо ба диссертатсия. Дар баробари ҷанбаҳои мусбати диссертатсия, инчунин баъзе масъалаҳои низ ҷой доранд, ки баҳснок пазируфта мешаванд:

1. Дар саҳифаи 108-и диссертатсия унвочӯ чунин изҳор менамояд: «Дар заминаи суханони дар боло зикрфта зарур мешуморем, ки ҳангоми талаб карда гирифтани предмет ва ҳуҷҷатҳо аз ҷониби таҳқиқбаранда, муфаттиш, прокурор ва суд протоколи амали тафтишии муносиб тартиб дода шавад. Зеро таҷрибаи ҳуқуқтатбиқнамоӣ нишон медиҳад, ки ҳангоми талаб карда гирифтани предмет ва ҳуҷҷатҳо танҳо маълумотнома ба корхона, ташкилот, муассиса, сарфи назар аз шакли ташкилию ҳуқуқӣ пешниҳод мегардаду ҳалос. Аз ҳамин нуқтаи назар, чиҳати ба расмӣ даровардани предмет ва ҳуҷҷатҳо бояд аз ҷониби таҳқиқбаранда, муфаттиш, прокурор ва суд протокол тартиб дода шавад. Дар протокол ба ғайр аз маълумотҳои муқаррарӣ (маҳал ва санаи тартиб додани протокол, вазифа ва ному насаби шахси тартибдиҳандаи протокол), инчунин вақт ва ҷойи супоридани предмет ва ҳуҷҷатҳо ва аз ҷониби кӣ қабул карда шудааст, бояд инъикос карда шавад». «Протоколи амали тафтишии муносиб» гуфта, муаллиф чиро дар назар дошта бошад? Аз муаллиф даъват ба амал бароварда мешавад, ки ақидаи худро дар ин хусус мушаххас намояд.

2. Дар саҳифаи 136-и диссертатсия муаллиф зикр менамояд, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон (соли 2020) 20 парвандаи ҷиноятӣ ба тафтиши иловагӣ баргардонида шудааст. Дар соли 2021 бошад, ин нишондод 11

ҳолатро ташкил медиҳад. Соли 2022 аз ҷониби судҳои ҷумҳурӣ 19 парвандаи ҷиноятӣ нисбати 22 нафар асоснок ба тафтиши иловагӣ баргардонида шудааст, ки ба мақомоти прокуратура 12 парвандаи ҷиноятӣ ва ба мақомоти ВКД ҚТ 7 парвандаи ҷиноятӣ рост меоянд. Вале, омори парвандаҳои ҷиноятӣ, ки ба тафтиши иловагӣ баргардонида шудаанд, барои солҳои дигар пешбинӣ нагардидааст. Ҳол он ки муаллиф дар қисмати заминаҳои эмпирикӣ қайд намудааст, ки: «Асоси эмпирикии таҳқиқоти мазкурро натиҷаҳои амалия ва омори Суди олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, суди ноҳияҳои шаҳри Душанбе дар давоми солҳои 2017-2023 ташкил дода, аз ҷониби муаллиф ба таври паҳновар мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст». Ба мақсад мувофиқ мебуд, агар оморҳои солҳои дигар дар рисола инъикос мегардиданд.

3. Ҳангоми таҳлил намудани унсури ҷамъ овардани далелҳо (зербоби якуми боби 2, сах. 123) муаллиф менависад, ки дар сатҳи қонунгузорӣ масъалаи истифодаи натиҷаҳои ФОҶ ба таври мукамал ба роҳ монда нашудааст. Ҳол он ки дар амалияи ҳуқуқтатбиқномаи ФОҶ ҷиҳати огоҳонидан, пешгирӣ ва ошкор намудани ҷиноятҳои вазнин ва махсусан вазнин, аз қабилӣ гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир, терроризм, экстремизм, одамрабӣ, ҷиноятҳои киберӣ ва дигар ҷиноятҳои муташаккили фаромиллӣ нақши бориз дорад. Аз ин лиҳоз, м.84 ҚМҶ ҚТ бояд аз ҷониби масъулин таҷдиди назар қарда шавад. Дар мавриди мазкур муаллиф дуруст проблемаи татбиқ намудани истифодаи натиҷаҳои ФОҶ-ро қайд мекунад, аммо роҳи ҳалли мушкилотро дар ин хусус чандон бамаврид зикр наменамояд.

Бо вучуди ин, таҳқиқоти анҷомёфта сатҳи баланди таҳлили мавзӯро нишон медиҳад ва эродҳои ишорагардида танҳо хусусияти тавсиявӣ доранд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии атестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Мадвализода Комёр Мадвалӣ дар мавзуи «Исботкунӣ дар мурофиаи судии ҷиноятӣ: масъалаҳои назариявӣ, танзими ҳуқуқӣ ва мушкилоти амалӣ» ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани

дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, таҳти №295) тасдиқ шудааст, мутобикат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантики ягонаи дохилӣ мебошад. Дараҷаи навгонии илмии диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ ва пешниҳоди тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя манзур шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмию назариявӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамояд.

Қисмати хотимавии тақриз.

Дар маҷмӯъ, дастовардҳои дар раванди таҳқиқот бадастомада барои рушди қонунгузории мурофиавии ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон, фаъолияти мақомоти тафтишотӣ, судӣ ва таҳким бахшидани падидаи далел ва исбот аҳаммияти муҳим доранд. Зеро дар доираи таҳқиқот масъалаҳои мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд, ки дар илм, қонунгузорӣ ва амалияи ҳуқуқатбикномаӣ баҳснок арзёбӣ мешаванд. Яке аз саҳмҳои муҳимтарини диссертатсияи мазкур дар васеъ намудани заминаҳои назариявии исботкунӣ ифода мегардад. Тавассути диссертатсияи муаллиф як қатор ғояҳо, асосҳо ва қонуниятҳои падидаи исбот аз ҷониби муаллиф асоснок гардида, барои таҳқиқотҳои минбаъдаи падидаи исбот метавонад заминаҳои бозътимод гузорад.

Тавсияҳои аз ҷониби муаллиф пешниҳодшударо мумкин аст барои таҳия намудани барнома ва концепсияҳои сатҳи гуногун васеъ истифода намуд. Дар баробари ин, натиҷаҳои диссертатсияи метавонанд дар раванди таълим ҳамчун барнома рӯйи кор оянд. Суханони зикргардида ҷанбаҳои мусбати таҳқиқоти анҷомёфтаре возеҳу равшан менамояд.

Ҳамин тавр, ба чунин ҳулоса омадан мумкин аст, ки таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мавзӯи «Исботкунӣ дар мурофиаи судии ҷиноятӣ: масъалаҳои назариявӣ, танзими ҳуқуқӣ ва мушкилоти амалӣ» аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи мурофиаи ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии

Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, пурра чавобгӯ буда, муаллифи он Мадвализода Комёр Мадвалӣ сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҷиноятӣ мебошад.

Бояд тазаққур дод, ки тақризи мазкур бо дарназардошти бандҳои 71 ва 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
профессор, декани факултети
ҳуқуқшиносии Донишгоҳи славянии
Россия-Тоҷикистон

Ҳамроев Ш.С.

Имзои Ҳамроев Ш.С.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори Раёсати кадрҳои Донишгоҳи славянии
Россия-Тоҷикистон

Раҳимов А.А.

Суроға: Донишгоҳи славянии Россия-Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, кӯчаи Мирзо Турсунзода, 30, Тел.: (+992 37) 221-35-50, Email: rtsu@mail.ru, <http://www.rtsu.tj>.

28.11.2021